

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/286/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1712202972
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1712202972.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: R. T. D., D..O..M., J., Ú. Č.. X, IČO: XX XXX XXX, zastúpený spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, Údernícka č. 5, IČO: 36 613 843, za ktorého koná Mgr. Tomáš Kušník, proti odporcovi: I. V. S. O. T. S. Š. , trvale bytom L. K., L. Č.. XX/XX, zastúpený M. D. L., D. P. Okresného D. G., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: D. X. M., J., V. Č.. X, IČO. XX XXX XXX, zastúpený spoločnosťou HKP Legal, s.r.o., Bratislava, Sasinkova č. 6, IČO: 36 727 334, za ktorú koná Mgr. Peter Kubovič, JUDr. Rudolf Priečinský, o zaplatenie sumy 60,04 € (1.808,77 Sk), s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok zo dňa 23. apríla 2013, č.k. 10C 289/2012-61, vo výroku o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi, takto

rozhodol:

Odvolací súd návrh na prerušenie konania **z a m i e t a .**

Uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Pezinok uznesením zo dňa 23.4.2013, č.k. 10C 289/2012-61, keď konal aj ďalším s vedľajším účastníkom (v 2. rade na strane odporcu: M. X. D. D. S., D., G.Á. Č.. XX, ktorý v odvolacom konaní z konania vystúpil), zastavil konanie podľa ustanovenia § 96 ods. 1, 2, 3 O.s.p., pretože navrhovateľ zobral návrh späť v celom rozsahu bez uvedenia dôvodu pred prvým pojednávaním vo veci samej, a teda nebol potrebný súhlas odporcu so späťvzatím návrhu. Navrhovateľ tak procesne zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, a preto by bol povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie ich práva (§ 142 ods. 1, § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.). Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je povinnosťou súdu vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania. Súd prvého stupňa odporcovi a ani vedľajším účastníkom v I., 2. rade na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal. Odporcovi trovy konania nevznikli a vedľajší účastníci nepreukázali v konaní účelne vynaložené trovy. Za účelne vynaložené trovy konania je nutné považovať iba také výdavky, bez ktorých by účastník nemohol riadne brániť svoje porušené právo. Zastupovanie advokátom je ústavne legitímnym prostriedkom odbornej asistencie poskytovanej účastníkovi pri participácii na súdnom konaní. Nemá však absolútnu povahu. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii advokácia pomáha uplatňovať ústavné právo fyzických osôb na obhajobu a chrániť ostatné práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, so zákonmi a s inými všeobecne záväzne právnymi predpismi. Vedľajší účastník vstúpil do konania ako profesijná organizácia založená za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov z vlastného podnetu, pričom splnomocnil právneho zástupcu z radov advokátov na jeho zastupovanie v súdnom konaní. Vedľajší účastníci v I., 2. rade na strane odporcu sú združením založeným na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa, z čoho možno považovať za dôvodný predpoklad, že

samo združenie bude disponovať kvalifikovanými a odbornými prostriedkami na zabezpečenie pomoci spotrebiteľovi. Účelom právneho zastúpenia je predovšetkým zastupovanie záujmov svojho klienta, avšak v danom prípade možno konštatovať, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je nadbytočné, účelové a nehospodárne. V tejto súvislosti súd prvého stupňa zdôraznil ustanovenie § 25 ods. 6 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého ministerstvo podporí združenie, ak je pri výkone činnosti zamerané na ochranu práv spotrebiteľa na súde. Právni zástupcovia vedľajších účastníkov oznámili vstup do konania, o predmete ktorého nemali žiadnu vedomosť a zároveň oznámili, že si uplatňujú náhradu trov konania. Z toho vyplýva, že úkon - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom nie je úkonom v tomto konaní preukázaným. Vedľajší účastník v I. rade (D. X. M.) E. jedinom písomnom podaní vo veci samej, ktoré súdu doručil, okrem námietky premlčania, neuvádzal žiadne konkrétne námietky a skutočnosti, ktoré by sa vzťahovali na túto konkrétnu vec, ale podanie predstavuje iba výpočet všeobecne formulovaných tvrdení, obsiahnutých už vo všeobecných vzoroch podaní zverejnených na internetovej stránke vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník v 2. rade (M. X. D.Q. D. S.) urobil vo veci iba jeden úkon, a to písomne oznámil jeho vstup do konania. Trovy za takýto úkon nemožno považovať za účelne vynaložené vzhľadom na to, že oznámenie o vstupe zo dňa 15.1.2013 je typizovaným podaním, v ktorom sú menené len údaje o odporcovi, predmete konania a spisovej značke a ktoré bolo vykonané bez bližšieho oboznámenia sa so spisom. Napokon súd prvého stupňa navrhovateľovi vrátil poplatok v sume 9,80 € po jeho krátení o 6,70 €.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku, ktorým súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi D. X. M. náhradu trov konania, podal včas odvolanie vedľajší účastník D. X. M. dôvodiac tým, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súčasne so vstupom do konania predniesol relevantnú právnu argumentáciu tým, že vzniesol námietku premlčania, vyplývajúcu z hmotného práva. Bez právneho posúdenia veci a bez vznesenia námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka by v danom konaní nemohlo byť na ňu zo strany súdu prihliadnuté, pričom je možné a aj pravdepodobné, že hlavný účastník by bol vo veci neúspešný obdobne ako boli neúspešní mnohí ďalší spotrebiteľia, od ktorých navrhovateľ vymáhal premlčané nároky v prevažnej väčšine zo spotrebiteľských zmlúv, ktoré navyše obsahovali aj neprijateľné podmienky. Nepriznaním náhrady trov konania súd priamo poprel rovnosť podmienok v konkrétnom súdnom konaní, zasiahol do procesných práv vedľajšieho účastníka garantovaných o.i. aj § 93 ods. 4 O.s.p. a znemožnil mu tak reálny výkon úloh spotrebiteľského združenia vymedzených zákonom. Fakticky odňal spotrebiteľovi právo na kvalifikovanú pomoc spotrebiteľského združenia v rámci občianskeho súdneho procesu. V mnohých predchádzajúcich konaniach iniciovaných navrhovateľom v rozpore s ustanovením „§ 173 ods. 9 O.s.p.“ vydal platobné rozkazy bez toho, aby ex-offo skúmal neprijateľnosť podmienok spotrebiteľských zmlúv, čím poškodil spotrebiteľov a založil zodpovednosť štátu za škodu voči spotrebiteľom. Advokátovi nemôže byť na ujmu postup, ak z formálnej stránky upravuje každé svoje podanie podobne a taktiež mu nemôže byť na ujmu, keď na podobnú situáciu používa podobnú, príp. až takmer identickú právnu argumentáciu. Príprava vzoru právnej argumentácie si tiež vyžaduje odbornú znalosť a čas na jej prípravu, na posúdenie skutkového stavu konkrétneho prípadu a následná aplikácia správnej právnej argumentácie zodpovedajúcej zistenému skutkovému stavu. Argumentáciu súdu považuje za svojvoľnú a tendenčnú; neexistuje dôvod na nepriznanie práva na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Dôvodom pre späťvzatie návrhu na začatie konania navrhovateľom bolo ním vznesenie námietky premlčania. Vzhľadom k tomu, že na strane odporcu vystupoval ako vedľajší účastník, ktorý podľa § 93 ods. 4 O.s.p. má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník a vedľajšiemu účastníkovi v konaní vznikli trovy v súvislosti s vykonávaním úkonov právnej služby právnym zástupcom, súd mu mal priznať právo na náhradu trov konania v požadovanej sume podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. V tejto súvislosti zdôraznil ustanovenie § 93 ods. 2, 3, 4 O.s.p., § 3 ods. 4, 5, § 25 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov realizovanej prostredníctvom zastupovania spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní, či vstúpení do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Výklad, ktorý by z uplatňovania práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať sa právne zastúpiť je absurdný, odporujúci zákonom Slovenskej republiky, predpisom Európskej únie. Spochybnením opodstatnenosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces zahŕňajúci aj tzv. princíp rovnosti zbraní. Na podporu svojho tvrdenia zdôraznil rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, v Košiciach, v Banskej Bystrici, v Nitre, v Žiline vo veciach presne označených. Právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka (spotrebiteľského združenia - právnickej osoby) advokátom deklaruje aj rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo dňa 22.12.2010 vo veci C-279/09, DEB Deutsche

Energiehandels - und Beratungsgesellschaft mbH proti Spolkovej republike Nemecko, v ktorom sa uvádza, že zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby. Z toho vyplýva, že aj právnické osoby musia mať možnosť poradiť sa, obhajovať sa a nechať sa zastupovať. Navrhovateľ pri svojom späťvzati návrhu na začatie konania navrhol, aby súd pri rozhodovaní o trovách konania použil ustanovenie § 150 O.s.p.; s týmto návrhom nesúhlasí, v konaní neexistuje dôvod na takýto postup. Pre aplikáciu ustanovenia § 150 O.s.p. sa vyžaduje, aby sa jednalo o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí odôvodnený. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp.zn. 3MCdo 5/2006, 2MCdo 17/2009. Odvolaciemu súdu navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť a uložiť navrhovateľovi povinnosť nahradiť mu trov konania, trovy právneho zastúpenia, v sume 58,15 €, ktorých výšku a dôvod zároveň odôvodnil; žiadal náhradu trov odvolacieho konania v sume 29,29 €. Alternatívne navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušiť a vec mu v rozsahu zrušenia vrátiť na ďalšie konanie. V prípade, že sa odvolací súd stotožní s názorom súdu prvého stupňa, považoval okrem porušenia základných procesných práv aj za podstatný zásah do činnosti občianskeho združenia vymedzenej zákonom a právnymi predpismi Európskej únie a zároveň za zásadné obmedzenie práv spotrebiteľov v rámci súdneho konania. Žiadal preto, aby odvolací súd v zmysle § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. pred vydaním rozhodnutia konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskych spoločností (Súdny dvor Európskej únie) o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci ako o predbežnej otázke; znenie predbežnej otázky presne neuviedol.

Vedľajší účastník v 2. rade M. X. D. D. S. svojím podaním doručeným súdu dňa 21.5.2013 oznámil, že z predmetného konania vystupuje a neuplatňuje si náhradu trov konania.

Navrhovateľ a ani odporca sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka nevyjadrili.

Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), túto prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu vedľajšieho účastníka nemožno priznať úspech.

Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že navrhovateľ sa svojím návrhom podaným na súde prvého stupňa dňa 21.2.2012 domáhal zaplata sumy 60,04 € (1.808,77 Sk) odporcom, keď základom sporu bola spotrebiteľská zmluva. Vedľajší účastník, D. X. M., J., V. Č.. X, IČO. XX XXX XXX, zastúpený spoločnosťou HKP Legal, s.r.o., Bratislava, Sasinkova č. 6, vstúpil do konania na stranu odporu v mesiaci apríl 2012 z vlastného rozhodnutia a zároveň vzniesol námietku premlčania nárokov navrhovateľa, zároveň žiadal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia, ktorých výšku a dôvod odôvodnil; v mesiaci december 2012 navrhovateľ zobral návrh späť v celom rozsahu bez uvedenia dôvodu späťvzatia. To znamená, že navrhovateľ zaviniel, že konanie muselo byť zastavené, keďže zobral návrh späť bez uvedenia dôvodu, a že teda návrh nebol podaný dôvodne (v tejto časti zostalo uznesenie súdu prvého stupňa aj právoplatné). Úspešnému odporcovi náhradu trov konania súd prvého stupňa nepriznal, hoci rozhodoval podľa ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., keďže mu žiadne trovy nevznikli, resp. si ich vôbec neuplatnil. Predmetom odvolacieho konania zostalo (len) vecné preskúmanie uznesenia súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi D. X. M., J..

Z ustanovenia § 93 ods. 4 veta prvá, druhá O.s.p. vyplýva, že v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník; koná však iba sám za seba. Nie je vylúčené, aby si vedľajší účastník uplatnil náhradu jemu vzniknutých trov (účelne vynaložených na uplatňovanie, bránenie, práva), ale ani to, aby bol vedľajší účastník zaviazaný na náhradu trov konania, ktoré svojím procesným zavinením spôsobil.

Zmyslom a účelom náhrady trov konania v konaní pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnému účastníkovi alebo účastníkov, ktorému to priamo priznáva zákon, aj vedľajšiemu účastníkovi, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musel alebo bude musieť nepochybne zaplatiť; avšak len tie, ktoré účelne vynaložil, vynaloží, na uplatňovanie (bránenie) svojho práva.

Uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti je preskúmateľné, podrobne odôvodnené. Popri zásade úspechu účastníka v konaní súd musí skúmať aj účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie jeho práva. Trovy vynaložené účastníkom konania, vedľajším účastníkom, v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, ako to správne uvádzal aj súd prvého stupňa. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takému tvrdenému nároku. Účelnosť možno definovať ako nevyhnutnosť alebo právnu možnosť vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc. Je nepochybné, že trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené trovy považujú. Účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia však nebude možné považovať v prípadoch, keď sám účastník (vedľajší účastník) má zriadené právne oddelenie, disponuje viacerými pracovníkmi, ktorí majú právnické vzdelanie, keď predmetom jeho činnosti je poskytovať ochranu (nepochybne aj právnu) spotrebiteľovi, ako je tomu v prejednávanej veci u vedľajšieho účastníka. Tým nie je porušené ústavné právo účastníka (vedľajšieho účastníka) na právne zastúpenie, na právnu pomoc, na súdnu ochranu, právo poradiť sa, nechať sa obhajovať, zastupovať (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ústavné právo na rovnosť účastníkov, teda rovnosť procesných strán (čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, § 18 veta prvá, tretia O.s.p.), ktorá sa netýka len fyzických osôb, ale aj právnických osôb. Vedľajší účastník mal reálnu možnosť riešiť otázku svojho právneho zastúpenia v rámci zákonom upravených možností; nebol vylúčený z voľby tejto možnosti. Avšak za stavu, keď vedľajší účastník sám poskytuje ochranu (aj právnu) spotrebiteľom, keď na tento účel bol zriadený, už nemožno považovať trovy jeho právneho zastúpenia za trovy účelne vynaložené na uplatňovanie, bránenie práva spotrebiteľa v súdnom konaní, a to ani za predpokladu, žeby mal účastník, na strane ktorého vystupuje, plný úspech, resp. žeby mu zákonodarca priznával právo na náhradu trov konania (mutatis mutandis nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp.zn. II. ÚS 78/2003, III. ÚS 192/2009). Z obsahu spisu nevyplýva, žeby vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, účelne vynaložené, vznikli.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi) ako vecne a právne správne potvrdil (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

V odvolacom konaní tak zostal úspešný navrhovateľ a prináležala by mu náhrada trov odvolacieho konania (§ 142 ods. 1, § 224 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 150 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť (ods. 1). Ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť (ods. 2).

Povinnosť nahradiť trovy konania stanovená podľa § 142 O.s.p., sa môže niekedy javiť ako neprimeraná tvrdosť. Ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. preto umožňuje súdu, aby vo výnimočných prípadoch z dôvodov hodných osobitného zreteľa účastníkom, ktorí by inak mali právo na náhradu trov konania, túto náhradu úplne alebo sčasti nepriznal. Treba pritom posúdiť predovšetkým majetkové, sociálne, osobné, ďalšie pomery všetkých účastníkov konania, teda nielen pomery toho, kto by mal nahradiť trovy konania, ale je nevyhnutné zväziť, ako by sa také rozhodnutie dotklo najmä majetkových pomerov oprávneného účastníka. Významné z hľadiska aplikácie ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. sú rovnako okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku, postoj účastníkov v priebehu konania a ďalšie.

Odvolací súd navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal postupujúc podľa ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. (§ 224 ods. 1 O.s.p.). Dôvodom hodným osobitného zreteľa, rozhodujúcim, je to,

že výlučne len pre správanie sa navrhovateľa bolo začaté (nedôvodne) predmetné konanie, že sám navrhovateľ spôsobil, že konanie muselo byť zastavené. Už len tieto skutočnosti spôsobili, odôvodnili, že výlučne sám musí znášať všetky svoje trovy konania vynaložené v prejednávanej veci (§ 137 O.s.p.), že nemôže spravodlivo žiadať od procesne neúspešného účastníka (aj vedľajšieho účastníka) ani len sčasti ich náhradu.

V súlade so zákonom č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro na území Slovenskej republiky s účinnosťou od 1.1.2009 peňažné údaje v slovenskej mene sa odo dňa zavedenia eura považujú za peňažné údaje v eurách, a to v prepočte a so zaokrúhlením podľa konverzného kurzu, tohto zákona a ďalších pravidiel pre prechod na euro (§ 9 ods. 2 citovaného zákona).

Odvolačný súd nevyhovел návrhu vedľajšieho účastníka na prerušenie konania podľa ustanovenia § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p., už bez ďalšieho, keďže predmetom konania zostala (len) otázka náhrady trov konania vedľajšieho účastníka, hoci aj v osobe združenia na ochranu spotrebiteľa. Vedľajší účastník nepredložil takú zásadnú otázku, ktorá z obsahu spisu ani nevyvstala, odôvodňujúca potrebu prerušiť konanie podľa ustanovenia § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a požiadať Súdny dvor Európskej únie o rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach. Odvolačný súd preto nerozhodol, že požiada Súdny dvor Európskej únie o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy. Na tomto mieste je potrebné uviesť, že podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať predbežný náleží o otázkach, ktoré sa týkajú a/ výkladu zmlúv, b/ platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Únie; nie riešenie konkrétnych sporov, ktoré sú v kompetencii vnútroštátnych súdov a ani posudzovanie súladu vnútroštátneho práva s právom komunitárnym (porovnaj napr. znesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 155/2011). Z uvedeného vyplýva, že v posudzovanej veci pri eurokonformnej aplikácii vnútroštátnych pravidiel neexistuje v Slovenskej republike žiadna prekážka prístupu k súdnej ochrane vedľajšieho účastníka v otázke náhrady trov konania, ktorá by bola v rozpore s právom Európskej únie.

Záverom odvolačný súd dáva do pozornosti súdu prvého stupňa návrh navrhovateľa na opravu rozhodnutia vydaného vyšším súdnym úradníkom (č.l. 59, 120 spisu), o ktorom doteraz rozhodnuté nebolo (§ 164, § 167 ods. 2 O.s.p.).

Odvolačný súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.